

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

לפניי כבוד השופט גלעד הס

התובע: דוד אליעזר הברפלד

נגד

הנתבעת: חברת החדשות הישראלית בע"מ

התובע בעצמו.
הנתבעת ע"י ב"כ עו"ד ישגב נקדימון ועו"ד דקלה בירן.

פסק דין

רקע

1. ביום 15.4.2018 פורסמה כתבה בחדשות ערוץ 2 אשר עסקה במאבק סביב הבנייה בכיכר אתרים בתל אביב (להלן: "הכתבה"). את הכתבה ערכה ושידרה חברת החדשות הישראלית בע"מ (להלן: "הנתבעת").
2. מר חיים דוד הברפלד (להלן: "התובע"), אשר הינו פעיל במאבק סביב הבנייה בכיכר אתרים, ואשר חלק מהכתבה עסק בו אישית סבר כי הכתבה הוציאה את דיבתו רעה, ומכאן הוגשה התביעה שלפניי.
3. תמצית טענתו של התובע כנגד הנתבעת הינה, כי במסגרת הכתבה הוצג התובע כמי שמתנגד לתכנית המגדלים בכיכר אתרים שלא ממניעים טהורים, אלא לשם קידום אינטרסים אישיים שלו או של שותפיו.
לטענת התובע פרסום זה מהווה לשון הרע כנגדו.
3. מכאן, הוגשה התביעה שלפניי במסגרתה תובע התובע את הסרת הכתבה וכן פיצוי כספי משמעותי בסך של 300,000 ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

4. לפיכך, תביעה זו תעסוק בסוגיה, האם בכתבה שפורסמה על ידי הנתבעת בעניין ההתנגדות לבניית המגדלים בכיכר אתרים יש משום לשון הרע כנגד התובע, ואם כן, האם עומדת לנתבעת חסינות או הגנה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**").

תמצית ההליכים בתיק

5. התביעה שלפניי הוגשה ביום 13.9.2018. אציין כי בעת הגשת כתב התביעה היה התובע מיוצג על ידי עורך דין.

6. במקביל להגשת התביעה, הוגשה תביעה דומה על ידי אדר' אסף לרמן כנגד הנתבעת ונתבעים נוספים וזאת במסגרת ת"א (הרצליה) 21599-10-18, תביעה אשר הדיון בה אוחד עם הדיון בתובענה שלפניי.

למען שלמות התמונה אציין, כי אדר' לרמן והנתבעים בתיק המקביל, לרבות הנתבעת כאן, הגיעו להסכם גישור אשר הוגש לאישור בית המשפט. לפיכך, ביום 18.1.2021 ניתן פסק דין בהתאם להסכם הגישור אשר דחה את תביעת אדר' לרמן כנגד הנתבעת כאן ונתבעים נוספים.

7. ביום 12.6.2019, הגיש התובע בקשה לתיקון כתב התביעה המקורי וביקש לצרף נתבעת נוספת – חברת בי. סי. אסטרטגיה בע"מ (להלן: "**בלאק קיוב**"), בית המשפט נעתר לבקשת התיקון.

אציין כי במסגרת כתב התביעה המתוקן לא שינה התובע את טענותיו כלפי הנתבעת, אלא הוסיף טענות כנגד בלאק קיוב.

8. ביום 3.6.2020, הודיע בא כוחו של התובע, כי הוא מבקש להשתחרר מהייצוג והתובע מינה עורך דין אחר במקומו.

9. ביום 2.7.2020, במסגרת ישיבת קדם משפט שהתקיימה לפניי, קבעתי מועדים להגשת ראיות הצדדים וכן קבעתי מועד לישיבת קדם משפט נוסף לאחר הגשת הראיות.

10. ביום 21.9.2020, הודיעו התובע ובלאק קיוב כי הם הגיעו להסכמות וביקשו להורות על דחיית התובענה כנגד בלאק קיוב ללא צו להוצאות.

ביום 22.9.2020, ניתן תוקף של פסק דין להסכמות האמורות, ולמעשה התביעה כנגד בלאק קיוב נדחתה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

11. ביום 27.12.2020, הודיע בא כוחו השני של התובע כי הוא מבקש להשתחרר מייצוג, והתובע הודיע כי מעתה הוא ייצג את עצמו.
12. ביום 4.3.2021, הגיש התובע תצהיר עדות ראשית מטעמו. כמו כן, ביקש התובע לזמן לעדות את הגב' מיכל זילבר (להלן: "הגב' זילבר"), מר רונן צור והגב' אילנה דיין.
13. ביום 1.4.2021, קבעתי בהחלטה מנומקת כי יש לזמן את הגב' זילבר לעדות. עם זאת קבעתי כי אין מקום לזימון הגב' אילנה דיין לעדות. לעניין מר רונן צור קבעתי בהחלטה מאוחרת יותר, לאחר קבלת עמדת הנתבעת, כי יש לזמנו לעדות.
14. ביום 29.4.2021, הגישה הנתבעת תצהירי עדות ראשית מטעמה, אשר כללו את תצהירה של הגב' אדווה דדון (להלן: "הגב' דדון"), הכתבת אשר ערכה ושידרה את הכתבה נשוא התובענה, וכן כללו, חוות דעת מומחה מטעמה, חוות דעתו של מר יואב זילברשטיין שהינו מומחה לשחזור מדיה (להלן: "מר זילברשטיין").
15. לאחר הגשת ראיות הנתבעת, הגיש התובע בקשה לזמן לעדות גם את מר עידו זיגלבוים (להלן: "מר זיגלבוים"), אשר הינו חבר בעמותה שהוקמה לצורך המאבק בהקמת המגדלים בכיכר אתרים, עמותה אשר נקראה "לא למגדלים בכיכר אתרים", ואשר קיים התכתבות עם הגב' דדון בקשר לפעילות העמותה. בהחלטה מנומקת נעתרתי לזימונו של מר זיגלבוים לעדות, וזאת למרות שהבקשה הוגשה באיחור ולאחר הגשת ראיות הנתבעת.
16. ביום 3.10.2021 הודיע התובע כי הוא מוותר על עדותו של מר רונן צור. לאור זאת הורתי על ביטול הזימון של מר רונן צור לדיון ההוכחות.
17. ביום 10.10.2021 התקיימה לפני ישיבת ההוכחות הראשונה במהלכה נשמעה עדותם של התובע, מר זיגלבוים והגב' דדון.
- ביום 7.11.2021 התקיימה ישיבת הוכחות נוספת במסגרתה נשמעו עדויותיהם של מר זילברשטיין והגב' זילבר.
18. הצדדים הגישו סיכומי טענות בכתב.
19. אתייחס לניתוח הראיות והעדויות, וכמו כן לטענות הצדדים בסיכומים מטעמם, בפרק הדיון וההכרעה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

דיון והכרעה

רקע כללי - המאבק על הבנייה בכיכר אתרים

20. טרם אתחיל בניתוח עוולת לשון הרע הנטענת במקרה שלפניי, ועל מנת שהניתוח יהיה מובן יותר, אתאר בקווים כלליים את המאבק על הבניה בכיכר אתרים. אציין כי התיאור הכללי של המאבק אינו שנוי במחלוקת בין הצדדים.
21. כיכר אתרים הינה כיכר שנבנתה מעל מפלס הכביש, בסופם של שדרות בן גוריון בתל אביב ובסמוך ממש לשפת הים. כיכר אתרים תוכננה על ידי האדריכלים יעקב רכטר וורנר יוסף ויטקובר, נחנכה בשנת 1975, והיוותה סמל לסגנון האדריכלות המכונה "בורטליזם".
22. במשך השנים ירדה קרנה של כיכר אתרים, והיא הוזנחה ואף הפכה בראשית שנות ה-90 למקום של פעילות עבריינית. משנות ה-90 אף זכורה ההתבטאות של ראש עיריית תל אביב דאז, מר שלמה להט, כי היה מעדיף שטיל סקאד יהרוס את הכיכר.
23. לאור ירידת קרנה של הכיכר החלו תכניות כאלו ואחרות להחלפת כיכר אתרים בבינוי אחר. התכנית שהניעה את המחלוקת נשוא תיק זה הינה תכנית המכונה "תכנית המגדלים". מדובר בתכנית, אשר נטען כי הוכנה על ידי האדריכל הנודע נורמן פוסטר בשיתוף עם אדריכל ישראלי, במסגרתה תוכנן להחליף את כיכר אתרים בשלושה מגדלים המתנשאים לגובה הנע בין 25 קומות ועד 40 קומות.
24. תכנית המגדלים עוררה סערה ציבורית יוצאת דופן והתנגדות מאסיבית של אנשי מקצוע ותושבים בסביבה. בין יתר המחאות כנגד התכנית התנהלה מחאה ברשת, לרבות הקמת עמוד מיוחד בפייסבוק כנגד התכנית.
- כמו כן, הוקמה עמותה ציבורית ללא כוונות רווח, אשר שמה לה למטרה להתנגד לתכנית המגדלים. העמותה בחרה בשם "לא למגדלים בכיכר אתרים" (להלן: "העמותה") ובשם זה אף הפעילה התנגדות ברחבי הרשת כנגד תכנית המגדלים.
25. במאמר מוסגר אציין, כי תכנית המגדלים וההתנגדות לה הינה סיפור מורכב תכנונית ומשפטית אשר לו ענפים והסתעפויות רבות והוא כולל הליכים משפטיים ותכנוניים רבים ומגוונים ומעורבות של גורמים רבים.
- מטבע הדברים אתרכז בפסק דין זה במאבק העמותה ובפרט בכנס אותו ארגנה עמותה זו, הוא הכנס נשוא הכתבה אשר במסגרתה טוען התובע כי הוצאה דיבתו רעה.
26. כחלק מהמאבק של העמותה בתכנית המגדלים, יזמה העמותה תכנית חלופית, ועודדה אדריכלים להשתתף בתחרות במסגרתה יציעו תכנית חלופית טובה יותר לכיכר.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

לאחר שמספר אדריכלים, ביניהם אדרי' אסף לרמן (להלן: "אדרי' לרמן"), הגישו את הצעותיהם לעמותה, החליטה העמותה לקיים ערב מיוחד להצגת התכניות השונות, כאשר לאחר ההצגה תבחר העמותה את התכנית בה תתמוך כחלופה לתכנית המגדלים.

הכנס נקבע ליום 22.4.2018 (להלן: "הכנס").

27. אין מחלוקת כי התובע הינו פעיל מרכזי בפעילות כנגד תכנית המגדלים, והוא התייצב לאותו כנס שנערך ביום 22.4.2018. כתבת הנתבעת, הגב' אדוה דדון, התייצבה אף היא לכנס זה וזאת במטרה לערוך כתבה על הנושא ובפרט לראיין את התובע.

28. הגב' דדון אכן ראינה את התובע וערכה כתבה ששודרה ביום 25.4.2018 (להלן: "הכתבה").

מסגרת הדיון - אופן ניתוח עוולת לשון הרע

29. כב' השופט יצחק עמית התווה בפסק הדין בעניין ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך [פורסם בנבו] (08.02.2012) את תרשים הזרימה לבחינת תביעת לשון הרע:

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים."

למעשה ניתוח זה מהווה פיתוח של שלבי ניתוח העוולה כפי שנקבעו עוד בעניין ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי [פורסם בנבו] (04.08.2008).

30. מכאן, אנתח את המחלוקת שלפניי בהתאם לתרשים זרימה זה. בשלב הראשון אבחן האם הפרסום מהווה לשון הרע; בשלב השני אבדוק האם הנתבעת נהנת מחסינות כלשהי, בשלב השלישי אבחן האם קיימת לנתבעת הגנת 'האמת בפרסום' ובשלב הרביעי אבדוק האם קיימת לנתבעת הגנת תום הלב.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

31. היה ואגיע למסקנה כי הנתבעת פרסמה פרסום לשון הרע אודות התובע ולא עומדת לה חסינות או הגנה, אבחן את הפיצוי הראוי.

השלב הראשון - האם הכתבה מהווה לשון הרע על התובע?

רקע - הכתבה

32. הכתבה שנעשתה על ידי הגב' דדון ושודרה על ידי הנתבעת עניינה, באופן כללי, האינטרסים הסמויים מאחורי המאבק כנגד המגדלים בכיכר אתרים.

33. במסגרת הכתבה בחרה הנתבעת שלא לשים את הדגש על 'תכנית המגדלים' או על האינטרסים של יזמי התכנית ועיריית תל אביב ואף לא על טענות המתנגדים כנגדה וכנגד כשירותה, אלא דווקא לסקור את האינטרסים של המתנגדים לתכנית זו.

אציין כי הכתבה עוסקת גם באינטרסים של יזמי התכנית והעירייה ובתכנית עצמה ואף כונתה "הקרב על הכיכר המאבק על תכניות הבניה מעוררות המחלוקת בכיכר אתרים בתל אביב". אולם, אין ספק למראה הכתבה כי עיקרה ומהותה הינה באינטרסים הסמויים מן העין של מאבק זה.

34. במסגרת הכתבה מוצגת תזה על פיה העמותה בכלל, והתובע בפרט, מתנגדים לתכנית המגדלים לא רק בגלל אינטרסים ציבוריים הנובעים מכך שמדובר בתכנית רעה לציבור ולעיר, אלא גם מטעמים אישיים.

בפרט מעלה הכתבה טענה, כי העמותה והתובע מבקשים לקדם את התכנית של אדר' לרמן לא מהטעם שהם סבורים כי מדובר בתכנית הכי טובה עבור הכיכר והעיר, אלא מכיוון שאדר' לרמן הינו שותף של איש עסקים בשם יגלום, אשר תרם 100,000 ₪ לפעילות העמותה.

בלשון פשוטה, הכתבה קושרת בין תרומה בסך של 100,000 ₪ של מר יגלום לעמותה, לקידום העמותה את תכנית אדר' לרמן שותפו הנטען של מר יגלום.

35. אבן יסוד בתזה זו של הכתבה הינה התובע. הכתבה מציגה את התובע כמי שיודע על תרומת מר יגלום לעמותה ועל הקשר בין מר יגלום לאדר' לרמן ובכל זאת מסתיר קשר זה.

זאת ועוד, חלק מרכזי בכתבה הינו ראיון שעורכת הגב' דדון עם התובע. במסגרת הראיון נשאל התובע מפורשות, האם הוא יודע על תרומות משמעותיות לעמותה, כאשר הוא מכחיש זאת, לרבות הכחשה של הקשר בין התורם מר יגלום לבין אדר' לרמן.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

לאחר הכחשה זו, משומעות בכתבה הקלטות של התובע, הקלטות מהן עולה כי הוא ידע היטב הן על התרומה והן על הקשר של מר יגלום עם אדרי' לרמן, עוד עולה מהקלטות אלו כי היו מגעים למיזם משותף של התובע עם מר יגלום.

טענות התובע לעניין לשון הרע המצוי בכתבה

36. כאמור, בבסיס התביעה שלפני עומדת טענת התובע כי הכתבה מכילה דברי לשון הרע נגדו. בסעיף 73 לכתב התביעה המתוקן, טוען התובע ללשון הרע בפרטים הבאים:

א. הצגת התובע כמנהיג המאבק וכחבר בעמותה (סעיף 73.1-73.2 לכתב התביעה המתוקן);

ב. התובע נשאל מספר פעמים בעניין מי הם התורמים לעמותה ומי ממך אותה. התובע ענה בתחילה כי יש אנשים מוסמכים יותר לענות על כך, ולאחר מכן ענה "אנשים כמוני וכמוך". התובע טוען כי מכיוון שלא חשף בראיון כי גם המיליונר מר יגלום תרם לעמותה, הוא הוצג בכתבה כ - "שקרן" (ר' סעיף 73.3 לכתב התביעה המתוקן);

ג. חידוד הטענה כי התובע הינו חבר העמותה וזאת באמצעות השמעת הקלטת שיחות מגמתית וכן אמירה כי "אפנה אותך לבחור מאוד פעיל בקבוצה שלנו" וזאת על מנת להציג כי התובע הינו חלק מהותי ואינטגרלי בעמותה (סעיפים 73.4 ו- 73.5 לכתב התביעה המתוקן);

ד. הצגת התובע כמסתיר את האינטרסים הסמויים העומדים בבסיס עמדתו ביחס תכנית המגדלים (סעיפים 73.6 עד 73.9 לכתב התביעה המתוקן);

ה. הצגת התובע כמתנגד לתכנית המגדלים בשל רצונו לקדם תכנית אחרת של אדרי' אסף לרמן (סעיפים 73.10-73.11 לכתב התביעה המתוקן);

ו. הצגת התובע כפעיל מרכזי בעמותה אשר מסתיר מי עומד מאחוריה (סעיף 73.12 לכתב התביעה המתוקן);

ז. הצגת מרבית חברי העמותה כמי שפועלים בתום לב למען מטרה בה הם מאמינים בלב שלם, הצגה ממנה ניתן ללמוד כי התובע אינו כזה (סעיף 73.13 לכתב התביעה המתוקן).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

37. מטענות אלו ניתן ללמוד כי במרכז טענת התובע כנגד הנתבעת, עומדת הצגתו של התובע כמי שלא פעל כנגד תכנית המגדלים בתום לב, אלא מתוך אינטרס סמוי לעזור למיליונר מר יגלום ולאדרי' לרמן, כאשר התובע אף הסתיר זאת בראיון שהעניק לגבי' דדון במסגרת הכתבה.

אציין כי זוהי גם טענת התובע בסיכומיו, ר' סעיפים "i" ו- "ii" לסיכומי התובע.

38. לא ניתן לנתח טענות אלו של התובע, מבלי להתייחס לרקע הדברים הנטען על ידי התובע. אין חולק כי במסגרת הכתבה נשאל התובע על תרומות חריגות לעמותה והכחיש תרומות שכאלו, כאשר לאחר מכן הוצגו הקלטות של התובע מהן עולה כי התובע מודע לתרומה של 100,000 ₪ של מר יגלום לעמותה ומודע לקשר בין מר יגלום לאדרי' לרמן.

התובע אינו טוען כי לא הוקלט אומר את הדברים, אלא טוען כי נפל קורבן ל- "תרגיל עוקץ", אותו הוא מתאר באופן הבא:

סטודנטית בשם "רותם קורן" פנתה לעמותה על מנת להצטרף למאבק וזאת הפנתה אותה לתובע. לאחר מכן, התקשרה גבי' בשם "רונית מאור" אשר הזדהתה כדודה של גבי' קורן וביקשה להיפגש בדחיפות עם התובע.

לטענת התובע, במסגרת אותה הפגישה, הגבי' מאור הציגה את עצמה כנציגה של אוליגרך מרוסיה המבקש להקים בארץ מרכז לנוער בסיכון והציעה לתובע לקחת חלק במיזם. התובע גילה התעניינות בפרויקט ונפגש שלוש פעמים עם הגבי' מאור וכן עם שותפתה.

התובע מציין כי במסגרת הפגישות הביעה הגבי' מאור התעניינות בפרויקטים שמקדם התובע, והתובע הציג לה מספר מיזמים. המזים הרלוונטי לתביעה זו, הינו מיזם שבו היה שותף גם אדרי' לרמן, במסגרתו ניסה התובע להקים פורום חשיבה עירונית. התובע מסביר כי במסגרת הצגת מיזם זה, סיפר לגבי' מאור גם על מערכת היחסים של אדרי' לרמן עם ראש העיר ועם איש העסקים מר יגלום.

בשלב מסוים, הגבי' מאור אף הציגה לתובע כי האוליגרך אותו היא מייצגת, מתעניין במאבק כנגד תכנית המגדלים בכיכר אתרים והביע עניין בפרויקט.

התובע גילה בדיעבד כי במסגרת אותן פגישות הוקלט על ידי הגבי' מאור ושותפתה והקלטות אלו, בפרט בעניין הידיעה של התובע על התרומה של מר יגלום לעמותה והקשר בין מר יגלום לתובע, הושמעו במהלך הכתבה וזאת על מנת להציג את התובע כאינו דובר אמת.

לאחר פרסום הכתבה התברר לתובע כי הגבי' קורן והגבי' מאור כלל אינן קיימות, האתר שהציגו לו נמחק מרשת האינטרנט והתובע הבין כי כל מהות הקשר הזה הייתה על מנת להביך אותו ולמנוע ממנו להיות פעיל במאבק נגד תכנית המגדלים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

לתיאור מלא של תרגיל העוקץ הנטען ר' סעיפים 87 עד 108 לתצהיר התובע וכן 24 עד 49 לכתב התביעה המתוקן. אציין כי קיימים מספר הבדלים בין תיאור הנושא בכתב התביעה לתצהיר, אולם אין מדובר בהבדלים רלוונטיים לצורך הכרעה בתיק זה, כפי שיובהר להלן.

39. למען שלמות התמונה בהקשר זה, אציין כי התובע לא טען, וממילא לא הוכיח, כי הנתבעת הייתה קשורה לתרגיל העוקץ שנעשה לו לטענתו, וטענתו הינה רק לגבי השימוש בחומרים שנמסרו לנתבעת, ובפרט הקלטות התובע, שהינן תוצרי אותו תרגיל עוקץ.

הבהרת מסגרת הדיון

40. בטרם אמשיך בניתוח העוולה, ראוי להבהיר את מסגרת הדיון.

התביעה שלפניי הינה תביעת לשון הרע, והדיון המשפטי הינו במסגרת העוולה, כלומר האם הוכחו יסודות העוולה כפי שהן נקבעו בחוק ובפסיקה ביחס לתובע.

מכאן, פסק הדין אינו עוסק בבחירה המערכתית של הנתבעת. אכן ייתכן ומוטב היה כי הנתבעת הייתה שמה במרכז הכתבה את תכנית המגדלים עצמה והטענות על הנזק האדיר שזו תגרום לעיר ולתושביה, ייתכן והיה מקום כי הכתבה תתרכז בטענות למנהל לא תקין ואף שחיתות נטענת בקידומה. אולם, וזה העיקר בעיניי זה, תפקידו של בית המשפט אינו לבקר את הקו המערכתי של תכנית תחקירים או חדשות, ובוודאי שלא לקבוע עבורם באילו נושאים לעסוק ובאלו לא.

עיקרון חופש הביטוי מחייב מתן חופש מערכתי וערכתי מלא לתכנית חדשות או תחקירים, בין היתר את החופש לבחור את הנושא עליו התכנית עושה תחקיר, ואף אם התובע, או אפילו בית המשפט, סבורים שהיה מוטב להתמקד בנושא אחר, הרי אין לכך כל משמעות משפטית ובוודאי שאין בכך לבסס עילה כלשהי כלפי הנתבעת.

41. עוד יש להבהיר, לתרגיל "העוקץ" הנטען כלפי התובע אין כל רלוונטיות לשאלת ביסוס עוולת לשון הרע במקרה שלפניי. תרגיל "עוקץ", ככל שנעשה לתובע, ואיני מכריע בכך, לא נעשה על ידי הנתבעת ואינו מגלה כל עילה כלפיה. עם זאת, עניין השימוש בחומרים אלו, יכולה להיות לו משמעות, ככל שאדרש להגנת "עיתונאות אחראית".

האם יש בכתבה משום לשון הרע כנגד התובע?

42. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע מהו "לשון הרע":

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם במשרה ציבורית ואם במשרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או מקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, בשל מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"
43. המבחן לקיומו של לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי, כך שעל בית המשפט לבחון איזו משמעות היה מייחס אדם סביר לפרסום שנעשה. מכאן, אין צורך כי האדם יושפל או יבוזה בפועל, אלא די בכך שהפרסום היה עלול להביא לתוצאה שכזו. יחד עם זאת, מישור הפגיעה הסובייקטיבי יכול להוות אינדיקציה של ממש לקביעת פגיעה במישור האובייקטיבי, ר' רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר [פורסם במאגר נבו] (12.11.2016).
44. על רקע עקרונות אלו ברור כי הכתבה אכן מהווה לשון הרע מובהק על התובע. כאמור, הכתבה מציגה את התובע כי מי שמניעיו במסגרת ההתנגדות לתכנית המגדלים אינם טהורים, ובפרט מציגה אותו כמי ששיקר בראיון, למשל, בענין אי ידיעתו על תרומות חריגות.
- הצגה כזו של התובע יש בה בכדי לבזותו בשל מעשים המיוחסים לו ולפגוע במשלח ידו.
45. אין מחלוקת גם כי יסוד הפרסום מתקיים, כאשר הכתבה פורסמה לציבור הרחב.
46. לאור האמור לעיל אני קובע כי הפרסומים הינם פרסומי לשון הרע שפורסמו לאדם מלבד התובע. לאור קביעה זו, יש לבחון האם לנתבעת יש חסינות או הגנה מכוח הדין.
47. מכיוון שהנתבעת לא טענה לחסינות מכוח סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, אבחן את טענות ההגנה מכוח החוק, ובפרט את הגנת האמת בפרסום מכוח סעיף 14 לחוק ואת הגנת תום הלב מכוח סעיף 15 לחוק.

סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע - הגנת אמת בפרסום

כללי - המסגרת הנורמטיבית

48. הטענה המרכזית של הנתבעת במקרה שלפניי הינה, כי עומדת לה הגנת האמת בפרסום המבוססת על סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
49. הגנת האמת בפרסום מחייבת את הנתבעת להוכיח שני תנאים מצטברים: (1) כי הפרסום היה אמת (2) כי היה בו עניין לציבור.
50. עוד בחלק הכללי אציין, כי הפסיקה קבעה כי לצורך הגנת אמת דיברתי אין לדרוש זהות מוחלטת בין הפרסום לבין המציאות העובדתית, ודי בכך שהפרסום ומשמעותו משקף את עיקרי הדברים שאירעו במציאות, ולעניין זה ר' א' שנהר, 'דיני לשון הרע', ע' 221:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

"לצורך בחינת השאלה האם חלה הגנת אמת דיברתי על פרסום מסוים, יערוך בית-המשפט השוואה בין העובדות העולות מהפרסום, כפי שזה מתפרש על פי כללי הפרשנות, לבין המציאות העובדתית במועד הפרסום. ההגנה תעמוד למפרסם כאשר קיימת "זהות" בין המציאות האובייקטיבית לבין תיאורה בפרסום, וזאת, כמובן, בהנחה שהיה בפרסום "עניין ציבורי". אולם הזהות שבה מדובר אינה חייבת להיות מוחלטת (אם בכלל תיתכן זהות מוחלטת בין מציאות עובדתית לתיאור מילולי): לצורך החלת הגנת אמת דיברתי די בכך שהמשמעות והתוכן הכללי של הפרסום תואמים את המציאות, שכן מתן המשקל הראוי לחופש הביטוי מחייב שלא לדקדק בציציותיו של הפרסום הפוגע". (הדגשה לא במקור – ג.ה.).

51. עוד לעניין ההלכה, כי די בכך כי המשמעות הכללית תהיה תואמת את המציאות על מנת לבסס את ההגנה, ר' ע"א (מחוזי ת"א) 29415-06-12 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' עודד קאשי [פורסם בנבו] (22.01.2014).

מן הפרט אל הכלל

52. לאחר שבחנתי את הכתבה ואת מכלול הראיות שהוצגו לפניי, אני סבור כי הנתבעת חוסה תחת הגנת האמת בפרסום. ואנמק.

עיון בטענות התובע בכתב התביעה לגבי הפרסומים המהווים לטעמו לשון הרע, מגלה כי מדובר בשלושה נושאים:

הנושא הראשון, אשר הינו הנושא העיקרי והמהותי, הינו הצגת התובע כמי שאינו בעל אינטרסים נקיים בהתנגדותו לתכנית המגדלים, אלא כבעל אינטרסים אישיים וסמויים. לנושא זה ר' סעיפים 70.6 עד 70.11 לכתב התביעה המתוקן וכן סעיף 70.13 לכתב התביעה המתוקן, ור' גם סעיף "ii" לסיכומי התובע, וסעיף 3 לסיכומי התשובה.

הנושא השני, הצגת התובע כשקרן, בפרט לגבי אמירותיו ביחס למר יגלום, אדר' לרמן ותרומת מר יגלום לעמותה, ר' סעיף 70.3 לכתב התביעה המתוקן, ור' גם סעיף "i" לסיכומי התובע וסעיף 3 לסיכומי התשובה.

הנושא השלישי, הצגת התובע כחבר עמותה ופעיל מרכזי במסגרתה, ר' סעיפים 73.1-73.2, 70.4-70.5 ו-70.12 לכתב התביעה המתוקן.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

53. אציין כי במסגרת הסיכומים הוסיף התובע טענה נוספת כי במסגרת הכתבה הוצגה תיאוריית קונספירציה, כי העמותה הינה רק כסות, כאשר עומד מאחוריה מיליארדר בעל אינטרסים כלכליים. יש לדחות טענה זו, כבר בשלב זה. ראשית, הטענה כלל לא נטענה בכתב התביעה, ומהווה שינוי חזית.

בכל מקרה, אין מדובר בלשון הרע כנגד התובע. גם אם הכתבה טוענת כי עמותת 'לא למגדלים' מהווה "כסות" לפעולות אחרות, הרי מדובר בלשון הרע כנגד העמותה ולא כנגד התובע. כאמור, אני סבור כי ייחוס אינטרסים אישיים לתובע בפעולו כנגד תכנית המגדלים, גם במסגרת העמותה, מהווה לשון הרע שיש לדון בה, אולם הטענות כנגד העמותה, אינן חלק מהמחלוקת בתיק זה.

54. לאור האמור לעיל, בחנתי את טענת האמת בפרסום בשני מישורים, המישור הראשון - מישור כללי, האם התמונה הכללית של התובע המצטיירת בכתבה הינה נכונה, והמישור השני, מישור הטענות הספציפיות, האם הטענות הספציפיות כנגד התובע כפי שהן מוצגות בכתבה יש בהן אמת.

אני סבור כי התשובה העולה מחומר הראיות שלפניי בשני המישורים, הינה כי הכתבה חוסת תחת הגנת האמת בפרסום.

55. לגבי המישור הכללי, אני סבור כי הוכח לפניי כי התובע אכן שיקר בראיון בכתבה וכי אכן האינטרסים של התובע במאבקו בתכנית המגדלים לא היו נקיים.

אציין ואבהיר עוד טרם ניתוח הראיות. אין לי כל ספק כי התובע מתנגד באמת ובתמים לתכנית המגדלים, ואין לי כל ספק כי התובע הקדיש זמן רב ומשאבים אדירים על מנת למנוע ולעצור את תכנית המגדלים, אשר הינה תכנית הרסנית לטעמו. אכן, פועלו של התובע כנגד תכנית המגדלים הינו יוצא דופן במסירותו. אולם, וזה העיקר לעניין שלפניי, הכתבה אינה מציגה את התובע כמי שלא נאבק בתכנית המגדלים, או כמי שנאבק בתכנית המגדלים שלא בתום לב, אלא רק קובעת כי מלבד האינטרס הציבורי, אשר כאמור אני סבור כי הוא אכן חשוב לתובע, היה לתובע גם אינטרס אישי נסתר. לטעמי, קיומו של אינטרס אישי זה הוכח.

כמ כן, אני גם סבור, כי עם כל הצער שדבר, התובע באופן ברור ומובהק לא אמר אמת בראיון בכתבה.

ומכאן לניתוח הראיות בעניין זה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

התובע לא אמר אמת בכתבה

56. לגבי אי אמירת האמת בכתבה, הרי קיימת הודאת בעל דין מזמן אמת של התובע כי שיקר בכתבה. התובע זמן קצר לאחר פרסום הכתבה מפרסם פוסט פומבי בפייסבוק, ובמסגרתו הוא מצהיר בהגינותו הרבה:

"ברור שהתביישתי לראות את עצמי משקר בטלוויזיה אתמול וגם יוצא טמבל מכל הסיפור. אגב מבין השניים השקר מפריע לי יותר"

57. כלומר, התובע עצמו מסביר לציבור כי הוא שיקר בכתבה. יוטעם, אין מדובר בהודעה פרטית של התובע, אלא התובע מפרסם בפוסט פומבי בפייסבוק, למאות חבריו, כי הוא שיקר בכתבה. לא מצאתי כל סיבה שלא להאמין לתובע שהודה בזמן אמת כי אכן שיקר בכתבה.

58. אציין כי אין מדובר באמירה מקרית בפוסט זה, אלא שהתובע חוזר במהלך הפוסט מספר פעמים על העבודה כי שיקר בכתבה, כך עוד כותב התובע:

"הראיון בו שיקרתי היה ראיון שנקראתי אליו על ידי הכתבת להבנתי על מנת להתייחסת לאירוע בבית חנה ולתוכנית העירייה למגדלים..." (הדגשה שלי – ג.ה.).

וכן כותב התובע:

"ברור שנחתך בעריכה שאמרתי לכתבת שלוש פעמים לפני ששיקרתי שבעניין הכספים יש אנשים יותר מתאימים ממני לדבר איתם" (הדגשה שלי – ג.ה.).

59. הינה כי כן, התובע בעצמו, בזמן אמת, כותב לציבור, לא פחות משלוש פעמים, כי שיקר בכתבה נשוא התביעה. מכאן ברור, כי כאשר התובע עצמו מציג את עצמו כשקרן, יש לדחות את טענתו כיום, כי הכתבה אשר הציגה את התובע כשקרן אינה אמת.

למען הסר ספק אבהיר, כי איני סבור שיש כאן סיטואציה של 'פרדוקס השקרן' (על מקורו של פרדוקס זה ביחס לבני כרתים, ר' איגרת פאולוס אל טיטוס א', 12-13), היות ואיני סבור כי התובע משקר תמיד. אני סבור כי התובע שיקר בכתבה ולעומת זאת, אמר אמת בפוסט שכתב לאחר הכתבה, בו כינה עצמו שקרן.

60. בכל מקרה, אף ללא הודאתו הברורה של התובע בשקריו בכתבה, הרי מחומר הראיות שלפניי עולה כי התובע לא אמר אמת בכתבה. ואדגים.

כך אומר התובע בכתבה:

**"הגב' דדון: אז מי בכל זאת מממן את המעט בעמותה?
התובע: המימון לעמותה הוא על בסיס תרומות שוטפות."**

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

הגב' דדון: מי התורמים למשל?

התובע: התורמים הם אזרחים פשוטים ורגילים כמו, כמוני וכמוך.

הגב' דדון: לא אנשים בעלי אינטרס או בעלי ממון?

התובע: למרות שהשכונה הזאת שכונה יחסית שגרים בה אנשים מבוססים, לא עשינו איסוף בשכונה בין התושבים".

וכן:

"הגב' דדון: אז אין עוד תרומה יוצאת דופן או משהו כזה?

התובע: אני לא מכיר.

הגב' דדון: אתה מה?

התובע: אני לא מכיר תרומה כזאת".

61. אין חולק היום כי התובע לא אמר אמת לגבי דדון הן באמירה כי התורמים הינם "אזרחים פשוטים ורגילים" והן באמירה כי הוא לא מכיר תרומה יוצאת דופן.

אציין כי לצורך הקביעה כי התובע לא אמר אמת בכתבה, אין צורך להזדקק לאמירות של התובע לגבי מאור כפי שהוצגו בהקלטות, אלא התובע מודה כיום כי אכן ידע על התרומה של מר יגלום עוד טרם הכתבה.

כך מציין התובע בעצמו בתצהירו (סעיף 78):

"למיטב זכרוני על התרומה של אלן יגלום שמעתי לראשונה מפי מר ספי צביאלי עוד בטרם התקבלה..."

וכן מציין התובע בתצהירו (סעיף 81):

"בשלב מסוים פנתה אלי חברת העמותה הגב' רות גוטר שמעבר להיותנו מיוודים קיים בינינו קשר משפחתי רחוק מאוד, סיפרה לי שמשרד יח"צ בשם כהן רימון נכנס לתמונה ויעזור למאבק בזכות תרומה בת 100,000 ₪. איני זוכר אם היא הזכירה את מקור התרומה או לא...."

62. הינה כי כן, לפי תצהירו שלו, ומבלי להזדקק כלל ועיקר לאותן הקלטות שנעשו לטענת התובע בדרך של "עוקץ", מודה התובע כי ידע על התרומה של מר יגלום, ידע על תרומה חריגה בסך של 100,000 ₪ לעמותה, ובכל זאת בכתבה, כמצוטט לעיל, אמר אחרת לגמרי.

63. אציין כי גם בעניין מר אלן יגלום, התובע לפי תצהירו שלו, לא אומר אמת בכתבה, כך אומר התובע בכתבה:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

"הגב' דדון: אין לו (מר יגלום - ג.ה.) קשר לעמותה?"

התובע: אני לא יודע"

ואילו בתצהירו מבהיר התובע:

"את שמו של אלן יגלום בהקשר לתרומה שמעתי לראשונה מפי אדריכל אסף לרמן בפגישתנו הראשונה. אדריכל לרמן אמר לי שהביא הצעה לתרומה לעמותה ממר יגלום"

כלומר, התובע לפי הצהרתו שלו, יודע היטב על הקשר של מר יגלום לעמותה, או לכל הפחות על הרצון של מר יגלום לייצר קשר שכזה, ובכל זאת אומר "לא יודע" לגבי דדון.

64. ואם לא די בכך, הרי לראיות הנתבעת צורף מייל של התובע מיום 28.3.2018, מייל שלא הוכחש על ידי התובע, במסגרתו הוא מתייחס לאירוע של פעילות כנגד תכנית המגדלים, וכותב באופן מפורש:

"יחסי הציבור לארוע ממונים כבר על ידי יגלום"

(ר' נספח 14 לתצהיר הגב' דדון).

65. הנה כי כן, אף אם אתעלם מכל תרגיל "העוקץ" הנטען על ידי התובע, ואף אם אתעלם מהודאת התובע בפוסט כי שיקר, הרי הצגת התובע כשקרן בכתבה הינה פרסום אמת. התובע יודע היטב על תרומה חריגה בסך של 100,000 ₪ למאבק, יודע היטב כי מר יגלום מעורב במאבק, ובכל זאת מכחיש זאת במצח נחושה.

66. למען הסדר הטוב אבהיר כי תמונה זו משתקפת גם מדבריו של התובע לגבי מאור כפי שנחשפו בקלטות שהוגשו לבית המשפט. וכך אומר התובע בקולו שלו עוד טרם הכתבה (ר' עמ' 184 לנספח 12 לתצהיר הגב' דדון, תמלול ההקלטות):

"והיגלום הזה תרם 100,000 שקל עכשיו ליחסי ציבור נגד התכנית של היזמים..."

67. לאור המנומק לעיל, אני קובע כי הפרסום בכתבה ממנו עולה כי התובע לא אמר אמת הינו פרסום אמת.

הצגת התובע כבעל אינטרסים אישיים במאבק נגד תכנית המגדלים

68. הטענה הכללית הנוספת של התובע הינה כי הוא מוצג בכתבה באופן שיש לו אינטרס אישי במאבק נגד תכנית המגדלים ולא רק אינטרס ציבורי.

לטעמי, גם בנושא זה, הכתבה חוסה תחנת הגנת האמת בפרסום, והנתבעת הוכיחה כי אכן לתובע היו קיימים אינטרסים סמויים בהתנגדותו לתכנית המגדלים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

69. ראשית, חשוב למסגר את האמור בכתבה. עיון מעמיק בכתבה מגלה כי זו אינה מציגה את התובע כמושחת חלילה, או כבעל אינטרס כלכלי מובהק בהתנגדות שלו למגדלים, אלא כבעל אינטרס נוסף שאינו האינטרס הציבורי.

כאמור, אני סבור כי מדובר בדברי אמת, ואנמק:

70. ראשית, כמו בעניין אי אמירת האמת בכתבה, גם בעניין זה, מודה התובע בתצהירו כי היה לו אינטרס כלכלי-אישי בקידום התכנית של אדרי' לרמן על חשבון תכנית המגדלים, מעבר לסברתו כי תכנית אדרי' לרמן טובה יותר.

כך, התובע בכתב התביעה מטעמו, וכן בתצהירו, מודה באופן מפורש כי היה שותף של אדרי' לרמן במיזם להקמת פורום חשיבה עירוני, מיזם שאינו נוגע להתנגדות לתכנית המגדלים, וכך טוען התובע מפורשות בכתב התביעה המתוקן (ר' סעיף 43):

"המיזם השני הוא מיזם שנהגה על ידי העותר בשיתוף עם אדרי' אסף לרמן ועניינו הקמת פורום לחשיבה עירונית על רקע הבחירות הקרבות לראשות העיר תל אביב"

ור' גם סעיף 97 לתצהיר התובע.

זאת ועוד, לא רק שהתובע מודה כי היה לו מיזם חיצוני עם אדרי' לרמן מלבד ההתנגדות לתכנית המגדלים, אלא שהתובע אף מודה כי מיזם זה היה אמור להתבסס על תרומות ובין היתר על תרומות פוטנציאליות של אותו מר יגלום (ר' סעיף 94 לכתב התביעה המתוקן).

71. כלומר, התובע מודה, כי באותה העת בה מתנהל מאבק איתנים כנגד תכנית המגדלים, ובאותה העת בה מתנהלת תחרות אדריכלית להצגת תכנית חלופית, ובאותה העת בה אחת התכניות המיועדות להחלפת תכנית המגדלים היא התכנית של אדרי' אסף לרמן, הוא מתכנן מיזם משותף, עם אותו אדרי' לרמן. אין מדובר בסתם מיזם, אלא במיזם האמור, לשיטת התובע עצמו, להתבסס על תרומה של מר יגלום, אשר הינו בעל נדל"ן באזור כיכר אתרים ומתנגד לתכנית המגדלים. מצב דברים זה, בהחלט מבסס אינטרס אישי של התובע מלבד האינטרס הציבורי. כאמור, על כל זאת ניתן ללמוד מכתב התביעה ותצהיר התובע עצמו.

72. אכן, התובע הסביר בתצהירו כי מטרת המיזם עם אדרי' לרמן אינה התעשרות כלכלית של התובע ואני מאמין לו כי כך הם פני הדברים. עוד מצהיר התובע כי מדובר היה רק ברעיון ראשוני שלא יצא אל הפועל, וגם את דבריו אלו אני מקבל באופן מלא.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

אולם, גם תחת הקביעה כי דברים אלו של התובע נכונים הם, הרי עדיין ברור כי בעת קיום הכנס לבחירת התכנית החליפית ובעת הריאיון של התובע לגבי דדון, לתובע קיים קשר עסקי ברור עם אדר' לרמן, ודרכו גם קשר עם מר יגלום האמור לתרום למיזם, וזאת גם אם מדובר בקשר עסקי לצורך מיזם ציבורי שעדיין לא יצא אל הפועל.

73. במילים אחרות, כאשר התובע מתנגד לתכנית המגדלים ותומך בתכנית של אדר' לרמן, הוא אינו תומך בתכנית של אדריכל אלמוני לו, אלא הוא תומך בתכנית של אדר' לרמן אותו הוא מכיר היטב לעמדתו שלו, ואיתו הוא יוזם לפחות מיזם ציבורי אחד במימון אפשרי של מר יגלום, תורם מרכזי לעמותה.

כאמור, התובע הכחיש קשר שכזה בראיון שנתן לגבי דדון בכתבה, והכחשה זו אינה אמת.

74. להשלמת התמונה אציין כי בדברים שאמר התובע לגבי מאור בהקלטות שנחשפו, מחזק התובע את הראיות הקיימות בדבר הקשר העסקי שהיה קיים בינו לבין אדר' לרמן, ואת עובדת ידיעתו, העמוקה יש לציין, על הקשר העסקי בין אדר' לרמן לבין מר יגלום.

ר', למשל, בעמ' 133 לנספח 12 לתצהיר הגב' דדון, אמירתו של התובע כי אדר' לרמן הוא שותף שלו:

"אבל האדריכל שעשה לו את זה (אדר' לרמן – ג.ה.) הוא שותף שלי, הוא אגב תומך של הימין, ימין-ימין כאילו"

וכן ר' באותו העמוד הצהרת התובע לגבי הקשר בין אדר' לרמן למר יגלום:

"הוא (אדר' לרמן – ג.ה.) אדריכל, הוא זוכה פרס רכטר לאדריכלות, שזה כמו הפרס ישראל של האדריכלים, והוא אדריכל הבית שלו (של מר יגלום – ג.ה.)"

הנה התובע, בקולו שלו, מאשר את אותם אינטרסים אחרים שיש לו במאבק נגד תכנית המגדלים, כך הוא מאשר כי אדר' לרמן הוא שותפו וכך הוא מאשר כי אדר' לרמן הוא אדריכל הבית של מר יגלום.

מכאן, גם אם אקבל את טענת התובע, כי הגזים בדבריו לגבי מאור לאור תרגיל ה- "עוקץ" שעשו לו, הרי התובע אינו מכחיש כי גרעין הדברים שאמר לגבי מאור הם אמת - היה לו מיזם משותף עם אדר' לרמן אשר היה אמור להיות ממומן על ידי מר יגלום.

75. לאור האמור לעיל, אני סבור כי גם בנושא זה הכתבה ששודרה מציינת אמת עובדתית ביחס לתובע.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

התובע הינו חבר בעמותה ופעיל מרכזי במאבק

76. התובע טען בכתב התביעה כי בכתבה הוצג כחבר בעמותה וכאחד ממנהגי המאבק, כאשר מדובר בעובדה לא נכונה, היות והוא מעולם לא היה חבר בעמותה. אני דוחה טענה זו של התובע, ואנמק.

77. ראשית, לטעמי באמירה כי התובע היה חבר בעמותה ואחד ממובילי המאבק, אין כל לשון הרע כנגד התובע. כאמור, מבחן לשון הרע הינו מבחן אובייקטיבי, כיצד נתפס הפרסום על ידי האדם הסביר.

אני סבור כי אמירה על אדם מסוים כי הוא ממנהגי המאבק כנגד תכנית המגדלים או חבר בעמותה המתנגדת לתכנית המגדלים, אינה מבזה, אינה משפילה ואינה פוגעת באדם. בנסיבות אלו, כלל לא מדובר בלשון הרע.

78. בכל מקרה, אני סבור כי גם לגופם של דברים הכתבה אינה חוטאת לתובע בעניין זה. בעיני הצופה הסביר הצופה בכתבה והאמור להתרשם מהאינטרסים של מתנגדי תכנית המגדלים, בין אם הם חברי העמותה ובין אם הם מנהיגי המאבק **שאינם** חברי העמותה, אין חשיבות של ממש ל- "תואר" שהאדם נושא, האם חבר בפועל בעמותה, או מתנגד לתכנית שאינו חבר בעמותה. החשיבות הינה בעצם העובדה שאותו אדם פעיל כנגד תכנית המגדלים, ותהא מסגרת הפעילות אשר תהא.

ודברים אלו נכונים גם לעניין התובע, הצופה הסביר אינו מייחס חשיבות של ממש האם התובע היה חבר רשמית בעמותה, או נשא תפקיד רשמי בעמותה, או שמא התנגד לתכנית המגדלים **שלא** במסגרת העמותה, ודי לצופה זה בכך שהתובע היה פעיל מרכזי במאבק כנגד תכנית המגדלים, וידע, או לא ידע, על התרומה לעמותה ועל האינטרסים הנוספים שיש למר יגלום ולאדרי' לרמן, על מנת להבהיר את התמונה ביחס לתובע.

79. לפיכך, לצורך בדיקת טענת התובע בנושא זה יש לבחון, האם למרות שהתובע לא היה חבר רשמי בעמותה, ניתן לראות בו מוביל מרכזי של המאבק ובקיא בענייני העמותה. מחומר הראיות שלפניי התמונה הינה ברורה, התובע היה פעיל מרכזי הן במאבק והן בענייני העמותה, ואבאר:

80. ראשית, התובע בעצמו מתאר את מאבקו המרשים וההרואי ממש כנגד תכנית המגדלים וזאת על פני עמודים רבים בתצהירו, כאשר התובע אף מסכם ואומר בסעיף 42 לתצהירו: **"אני גאה בחלקי ובתרומתי להצלחת המאבק עד כה מבלי לשכוח לרגע את תרומתם המשמעותית של אחרים ובראשם מר ספי צביאלי"**.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

כלומר, ברור כי התובע, אשר הגיש הליכים רבים לבית המשפט כנגד תכנית המגדלים, אשר חזר ויזם אירועים כנגד תכנית המגדלים, ואשר היה פעיל באופן משמעותי בפרסום עשרות, אם לא מאות, פוסטים ברשתות החברתיות כנגד תכנית המגדלים, הוא בהחלט פעיל בולט ומוביל בהתנגדות לתכנית המגדלים.

שנית, לאור הציטוט לעיל של התובע בדבר חלקו ותרומתו למאבק, יש מקום להאיר עוד נקודה באינטרסים הגלויים והסמויים של מתנגדי תכנית המגדלים. כאמור בציטוט לעיל, התובע מודה למר ספי צביאלי על תרומתו המשמעותית להצלחת המאבק. ניתן להבין מתצהירו של התובע כי מדובר בעוד פעיל ציבור, הדואג לטובת הכלל ואשר חף מאינטרסים נדל"ניים בכיכר אתרים.

אלא שבמסגרת עדותו של התובע בפני בית המשפט, אישר התובע כי מר ספי צביאלי רכש את החניון בכיכר אתרים בסכום של כ- 340 מיליון ₪ וטוען כי חלק ניכר מזכויות הבניה מכוח התכניות שיחולו על הכיכר שייכות לו.

למען הסר ספק אבהיר, איני קובע כל ממצא ביחס לתובע בעניין הקשר שלו עם מר ספי צביאלי ובעניין האינטרסים של מר צביאלי, שותפו למאבק של התובע, בהתנגדות לתכנית המגדלים, והדברים הובאו רק על מנת לתת זווית נוספת ביחס למאבקים מסביב לבנייה בכיכר אתרים.

81. למדנו, אפוא, כי התובע הינו בהחלט פעיל בולט במאבק נגד תכנית המגדלים. אולם, לא רק זאת, ניתן ללמוד מהמסמכים שהוגשו בתיק כי התובע למרות שאינו חבר בעמותה, קשור עמה קשר מהותי. אסקור חלק מהם:

א. סיכום שולחן עגול בעיריית תל אביב מיום 7.11.2017 - נרשם נציגי עמותת "לא למגדלים בכיכר אתרים" - דיוויד הברפלד (התובע). יתרה מזו, בדיון נושא התובע דברים בשם העמותה.

ב. סיכום שולחן עגול בעיריית תל אביב מיום 20.11.2017 - נרשם נציגי עמותת "לא למגדלים בכיכר אתרים" - דיוויד הברפלד (התובע). גם בישיבה זו נושא התובע דברים בשם העמותה.

ג. פוסט שפרסם התובע בפייסבוק ביום 4.2.2018 במסגרתו הוא שיתף פוסט אחר בו נרשם, כי בין שמות הנציגים שהועברו על ידי העמותה נכלל דיוויד הברפלד, קרי התובע.

82. אציין כי אף לאחר הגשת תביעה זו, פרסם התובע פוסטים בהם הבהיר כי פעל בשיתוף פעולה עם העמותה, ר', למשל, פוסט שצורף כנספח 7 לתצהיר הגב' דדון.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

83. ואם לא די בכך, הרי בראיון שנתן התובע לגבי דדון במסגרת הכתבה, אמנם התובע מכחיש בתחילה שהוא חבר בעמותה ואומר - "אני לא בעמותה. הם בעמותה", אולם כאשר נשאל על הפעילות של העמותה, הוא מגלה בקיאות רבה, ואצטט מתוך הראיון:

"הגב' דדון: מה הפעילות של העמותה? רק תגביר את הקול.

דדי הברפלד: כן. הפעילות של העמותה קודם כל זה בנושא של העלאת המועדות למה מתוכנן בכיכר אתרים"

84. זאת ועוד, התובע נשאל לגבי מימון העמותה, אולם לא עונה כי הוא אינו חבר עמותה, או כי אינו יודע על המימון, אלא עונה תשובה מפורטת, ואצטט:

"הגב' דדון: מה קרה? להמשיך? אוקי. מי מממן את פעילות העמותה?

התובע: העמותה האמת שהיא כמעט, ביחס למאבק בסדר גודל כזה כמות המימון היא נמוכה, היא מבוססת על תרומות ברובן תרומות מאוד קטנות. ובייחוד בייחוד על התנדבות אנשים שבניגוד למאבקים אחרים חסרי כל אינטרסים..."

התובע גם יודע על אופן רישום העמותה וכיצד היא מתנהלת, ומסביר בראיון:

"התובע: אני אסביר. אני אסביר. יש חוק העמותות, העמותה הזאת רשומה כדין, מתנהלת כדין לפי חוק העמותות".

ודברי התובע הללו מדברים בעד עצמם.

זאת ועוד, נשאלת השאלה, כיצד יכול אדם אשר מסביר באופן מפורט לכתבת בעת עריכת הראיון על מימון פעילות העמותה, אשר מסביר לכתבת כי העמותה מתנהלת כדין, לבוא ולטעון כעת בפני בית המשפט כי הוא אינו קשור לעמותה? הרי התובע יכול היה להגיד בראיון כי אינו יודע על מקורות מימון העמותה.

אולם, וזה העיקר לעניין זה, התובע לא אמר בראיון כי הוא לא קשרו לעמותה, אלא בחר לתת תשובות מפורטות הן ביחס למקורות מימון העמותה (תשובה, אשר כאמור לעיל, אינה אמת) והן ביחס להתנהלותה החוקית.

הראיון אינו אמת?

85. התובע בסיכומיו טוען כי הראיון שהוקרן בכתבה עמו אינו אמת, כאשר הוא מציין כי הראיון עימו נערך והושמטו ממנו קטעים אשר אילו שודרו היו מציגים אותו באופן שונה. אני דוחה טענה זו. ואבאר:

86. ראשית, אציין כי טענה זו שנטענה בסיכומים לא נטענה בכתב התביעה ומהווה שינוי חזית.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

87. שנית, ומהותית, לא מצאתי כי בין הריאיון המלא לראיון הערוך ששודר קיים הבדל משמעותי, כך שאילו היה משודר הריאיון המלא היה מתרשם הצופה הסביר אחרת מהתובע.

לעניין זה אציין כי הפסיקה בישראל הכירה מצד אחד בזכותו של גוף תקשורת לערוך את הכתבה, לרבות עריכת ראיון במסגרת הכתבה, ומצד שני קבעה כי לא ניתן באמצעות העריכה לעוות את המציאות או להציג דבר שאינו אמת. ר' דיון מפורט בעניין ההיתר לבצע עריכה ועל גבולות העריכה בפסק הדין בעניין **אילנה דיין** לעיל.

88. עיינתי בחלקים בראיון אשר לא נכללו בכתבה ולא מצאתי כי שידור שלהם היה יוצר רושם אחר של הציבור ביחס לתובע. כך, למשל, טוען התובע כי הושמטו המילים **"אני באמת שאני לא הכתובת לסוג שאלות האלו"** או המילים **"אין לי ידיעה, אבל אני גם לא מנהל הכספים של העמותה"**, כאשר נשאל, האם ידע שמר יגלום תרם כספים לעמותה וענה - **"לא יודע"**.

אלא, שתוספות אלו אינן מעלות ואינן מורידות מהעובדה שהתובע ידע גם ידע שמר יגלום תורם לעמותה וענה תשובה שאינה אמת. ניתן לטעון שהנתבעת דווקא עשתה חסד עם התובע שהשמיטה מילים אלו, כי בניגוד לראיון ששודר במסגרתו ניתן לייחס לתובע תמימות, או שכחה, כאשר הפטיר **"לא יודע"** באופן כללי, הרי כאשר בפועל ניתנה תשובה מפורטת יותר, המלווה בתירוץ - **"אני גם לא מנהל הכספים של העמותה"**, עלול לעלות החשד בעיני הצופה הסביר כי מדובר באי אמירת אמת מכוונת שאינה תמימה.

ההקלטות שהוקלטו בסתר אינן אמת?

89. התובע בסיכומים מטעמו טוען כי ההקלטות שהוקלטו בסתר אינן אמת. יוטעם, למרות כותרת בסיכומי התובע כי ההקלטות **"אינן אמת"**, הרי שבפועל התובע הן בתצהירו, הן בחקירתו, והן בסיכומיו אינו מכחיש את ההקלטות, אלא טוען כי העריכה שנעשתה בהקלטות לצורך הכתבה יוצרת **"יש מאין"** (ר' סעיף 45 לסיכומי התובע וסעיף 2 לסיכומי התשובה מטעמו).

90. איני מקבל טענה זו של התובע, ואפרט:

91. בפתח הדברים, ראוי להבהיר אין מדובר בהאזנת סתר אסורה, היות וצד אחד לשיחה ידע כי השיחה מוקלטת. עוד ראוי להבהיר, כי התובע אינו מתכחש לתוכן המוקלט (למעט הסתייגויות בנושאים שוליים), אלא רק לעריכה שעשו לדבריו במסגרת הכתבה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 18-09-24190 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

92. האזנתי לכתבה ולהקלטות ולא מצאתי כי העריכה, יוצרת יש מאין' בעניין התובע. ראשית, במקרא כלל הקלטות איני מקבל את התזה של התובע כי דבריו בהקלטות נאמרו אך ורק בהקשר של "הפורום לחזון עירוני", וזאת כאשר הוא בעצמו אינו עורך בדבריו כל הבחנה בין נושא הפורום לנושא כיכר אתרים.

93. באופן פרטני ההשמטות עליהן מצביע התובע, אין בהן לשנות באופן משמעותי את התמונה העולה מההקלטות, וזאת כאשר התובע אכן מודה שם באופן מפורש כי קיימת תרומה בעניין מאבק כיכר אתרים ממר יגלום (ואין זה משנה אם זו ניתנה בפועל, או אם עומדים "לסגור אותה") וכאשר התובע אומר שם מפורשות כי אדר' לרמן הוא "שותף שלי".

אציין כי לאור הראיות בתיק זה, אכן קיימת תחושה כי בהקלטות התרברב, או הגזים, התובע בדבריו בענייני כיכר אתרים וקשריו עם מר יגלום ואדר' לרמן, אולם הכתבה מתארת באופן הגון את שנאמר על ידי התובע בהקלטות, והתובע אינו יכול לבוא בטענות לנתבעת על הדברים שאמר בעצמו על עצמו, גם אם מדובר בדברי רהב סתם.

סיכום ביניים

94. מן האמור לעיל עולה, כי הנתבעת הוכיחה כי הכתבה שפורסמה הינה אמת. יובהר, כי אף אם יש פרט כזה או אחר שהינו שגוי או בלתי מדויק, הרי התמונה של התובע כפי שהיא מצטיירת בכתבה, הן לעניין המקום המרכזי של פעילותו במאבק, הן לעניין אי אמירת האמת בכתבה והן לעניין האינטרסים האישיים והנסתרים שלו, הינה אמת.

95. בהתאם לחוק, אין די בעצם כך שמדובר באמירת אמת על מנת לזכות בהגנת האמת בפרסום, אלא יש לבדוק האם קיים היסוד הנוסף של עניין לציבור.

במקרה שלפניי לטעמי מדובר במקרה מובהק בו קיים עניין לציבור בפרסום הכתבה. מדובר על מאבק ציבורי אשר זכה לחשיפה ציבורית ממשית ואשר נוגע לחלקת קרקע משמעותית בעיר תל אביב, ומכאן קיימת חשיבות ציבורית לחשיפת מפת האינטרסים הנוגעת למאבק.

96. לאור האמור לעיל, אני קובע כי לנתבעת עומדת הגנת האמת בפרסום.

97. למעשה, ניתן היה לחתום את פסק הדין בקביעה זו. עם זאת, ולמעלה מן הצורך, אפרט בתמצית ממש, כי בכל מקרה לנתבעת עומדת גם הגנת תום הלב.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

הגנת תום הלב

כללי

98. על פי הפסיקה, מטרת סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע הינה לקבוע הגנות למפרסם בתום לב, הגנות המשקפות איזון בין הזכות לשם טוב לבין חופש הביטוי.
- ר' לעניין זה ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון (לוני) הרציקוביץ' [פורסם בנבו] (3.4.04), רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף [פורסם בנבו] (14.8.01) וע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם שפירא, [פורסם בנבו] (22.10.89).
99. בהתאם לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, על מנת שתחול הגנת תום הלב, על הנתבע להוכיח התקיימותם של שני תנאים מצטברים - האחד, כי הפרסום נעשה בתום לב והשני, כי חל אחד המקרים המנויים בחלופות הסעיף (ר' שנהר לעיל בעמ' 250).
100. סעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע קובע חזקת תום לב, כך שהיה והפרסום נעשה באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 והוא לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, הרי חזקה שהדבר נעשה בתום לב.
101. הפסיקה קבעה, בין היתר על בסיס סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע, הגנה ספציפית על כתבה עיתונאית, אשר מכונה בעגה המקצועית - הגנת העיתונאות האחראית.
102. בפסק הדין, דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה זיין אורבך [פורסם במאגר נבו] (18.09.2014), קבע בית המשפט כללים מנחים לבחינת הגנת העיתונאות האחראית, כאשר הפרמטרים המרכזיים שקובע כב' הנשיא גרוניס (כתוארו אז) הינם אלו:
- א. הפרסום הינו בעל עניין ציבורי משמעותי (ר' פסקאות 60-61 לפסק הדין);
- ב. המניע לפירסום הינו מניע עיתונאי וציבורי ולא מניע אישי או כלכלי (ר' פסקה 72 לפסק הדין);
- ג. העיתונאי מאמין לאמור בפרסום (ר' סעיף 73 לפסק הדין);
- ד. הפרסום נשען על עבודה עיתונאית ראויה ורצינית, ולאחר אימות העובדות טרם הפרסום והסתמכות על מקורות מהימנים ורציניים (ר' סעיפים 73 ו-76 לפסק הדין);
- ה. ניתנה לנשוא הפרסום זכות תגובה ראויה והוגנת (ר' סעיף 76 לפסק הדין);
- ו. הפרסום אינו חורג מתחום הסביר ביחס לפגיעה (ר' סעיף 77 לפסק הדין).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 18-09-24190 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

מן הכלל אל הפרט

עניין ציבורי

103. אני סבור כי מדובר בפרסום עם עניין ציבורי משמעותי. מדובר במאבק על מקרקעין להם יש חשיבות עירונית ואף ארצית מיוחדת. הנתבעת בחרה לבחון אספקט מסויים במאבק, והוא האינטרסים של המתנגדים לתכנית.

אכן, ניתן לחשוב על כתבה שתשים את הדגש דווקא על האינטרסים של היזמים או של העירייה ולא על האינטרסים של המתנגדים. אולם, כאמור, בית המשפט אינו אמור לשמש כעורך של תכנית חדשות או תחקירים או לבחור עבור הנתבעת את הנושא המרכזי של הכתבה.

בכל מקרה, ברור כי גם לאינטרסים של המתנגדים קיימת חשיבות ציבורית ראשונה במעלה, כך שלציבור קיימת הזכות לדעת מהם המניעים והאינטרסים של המתנגדים השונים לתכנית.

כך, לשם הדוגמא בלבד, התברר מעדות התובע לגבי מתנגד אחר לתכנית המגדלים, מר ספי צביאלי, אשר אותו התובע מזכיר בתצהירו **כשותפו** למאבק הציבורי, כי זה רכש את החניון הציבורי במקרקעין, וזמן קצר לאחר הרכישה, העלה את מחירי החניה עבור אותו ציבור לו לכאורה דאג ובשמו לכאורה פעל, בעשרות אחוזים.

המניע לפרסום

104. מצאתי כי המניע לפרסום היה מניע ציבורי ועיתונאי ולא מניע אישי. אכן, התובע טען כי לגבי דדון אינטרס אישי לאור העובדה שחמותה, הגב' שלמור, הינה בעלת משרד יחסי ציבור. לא מצאתי כל ממש בטענה זו. התובע לא הציג כל ראיה ממשית בעניין זה, למעט אמירות סתמיות.

אני אף סבור, כי אין מדובר בקשר המציב את הגב' דדון בניגוד עניינים בנסיבות תיק זה.

105. אחזור ואציין לעניין זה, כי מדובר בכתבה שיש לה עניין רב לציבור ואשר פרטה דבר המאבק בתכנית המגדלים בכיכר אתרים. אכן הכתבה שמה את הדגש דווקא על האינטרסים של המתנגדים ולא שלא היזמים, אולם, כאמור, מדובר בנושא לגטימי לסיקור.

במאמר מוסגר אציין, כי לתובע עצמו אחריות מסויימת במיקוד הכתבה על המתנגדים ולא על היזמים, וזאת כאשר בחר שלא לומר אמת בראיון בכתבה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

העיתונאי מאמין לסיפור

106. במקרה שלפניי מדובר במקרה מובהק, בו הנתבעת בכלל, והגב' דדון בפרט, האמינו לאמור בכתבה וזאת כפי שניתן ללמוד מחקירתה הנגדית של הגב' דדון ומתצהירה שלא נסתר.

הפרסום נשען על עבודה עיתונאית אחראית ורצינית ונעשה אימות של העובדות

107. אין עוררין, כי הכתבה בחלק הרלוונטי לתיק שלפניי, כלומר לתובע, מושתתת על ארבע הקלטות של התובע שנעשו כאשר דיבר עם נשים שונות.

108. התובע טען בסיכומיו כי הסתמכות הנתבעת על תרגיל "עוקץ" שנעשה לו ואי חשיפת המקור העיתונאי שמסר את הקלטות מלמדים, כי לא נעשתה עבודה עיתונאית אחראית ורצינית על ידי הנתבעת. איני מקבל טענה זו.

ראשית, ביחס לתרגיל 'העוקץ' עצמו, הרי אין טענה כי הנתבעת אירגנה את תרגיל 'העוקץ', או ערכה אותו, אלא רק השתמשה בתוצריו. אציין, כי בסיכומי התשובה מטעמו מנסה התובע לטעון כי הנתבעת, או אף העמותה עצמה, היו שותפים לתרגיל 'העוקץ', אולם הטענה מהווה שינוי חזית, ובכל מקרה לא הובאה כל ראיה על כך.

109. בכל מקרה, הפסיקה קבעה, כי אין איסור על עיתונאי להשתמש ב- "תרגילי חקירה" על מנת להשיג מידע לצורך כתבה, כל עוד הם נעשים במסגרת החוק. ר', ע"א (מחוזי תל אביב) 33052-06-29 פלוני נ. אלמוני (עמ' 13 לפסק הדין):

"מכל מקום, אין מקום לקביעה גורפת לפיה כל אימת שעיתונאי השתמש בתרגיל חקירה והציב בשאלה נתון שאינו קיים - תוסר ממנו הגנת העיתונות האחראית. קשה לי להניח כי עיתונאית שתוצר לחשוף התעללות בחסרי ישע במעון של פעוטות, שתציג את עצמה כאמא לילדים שרוצה לרשום את ילדתה במעון, אף שהיא רווקה ללא ילדים, ותגיד למנהלת המעון כי ברשותה הקלטה של אמא אחת שספרה לה שהסייעת במעון נוהגת להאכיל את הילדים בכוח, באין הקלטה כזו - כי נקבע לגביה שלא נהגה כעיתונאית אחראית, באם בשאר הפרמטרים לא נפל פגם."

במקרה שלפניי, אין כאמור טענה בכתב התביעה, או בסיכומים הראשיים, כי הנתבעת הייתה שותפה לתרגיל כלשהו שנעשה לתובע, אלא רק כי השתמשה בתוצרים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

110. שנית, וזה העיקר לעניין זה, התובע אינו מכחיש את מהות דבריו בהקלטות. אכן התובע מעלה טענות כאלו ואחרות לגבי ניסוח כזה או אחר בתמלול (למשל, "לבנות עמותה" במקום "לפנות לעירייה"), אבל מהות הדברים שנאמרו בהקלטות - הן על ידיעת התובע על התרומה המשמעותית של מר יגלום, הן על ידיעת התובע על הקשר בין מר יגלום לאדר' לרמן והן על קשר בינו לבין אדר' לרמן - אינה מוכחשת על ידי התובע, לא אז ואף לא היום.

111. בהקשר זה, לא מצאתי כי אי חשיפת המקור העיתונאי יש בו לפגום בתום לב הנתבעת או בגילוי האמת בתיק זה. יובהר מהותו של תיק זה היא הכתבה שפורסמה על ידי הנתבעת ולא האופן בו הושגו ההקלטות של התובע.

לפיכך, כאשר התובע אינו כופר באמור בהקלטות (כאמור, למעט אי דיוקים שלטעמי מינוריים ובוודאי אינם משנים את התמונה בכללותה), הרי אין כל טעם בחשיפת המקור העיתונאי וחשיפה זו אינה יכולה לתרום באופן משמעותי לגילוי האמת בתיק זה.

112. יוטעם, וזה למעשה העיקר, אף אם כל הסיפור של התובע נכון הוא, והוא "פותה" לומר את אשר אמר, הרי הוא אינו מכחיש כי אמר את שאמר לאותן "נערות פיתוי" והוא אינו מכחיש כי מה שאמר הוא נכון בקווים כלליים.

מכאן, לצורכי תיק זה, ברור כי אין כל רלוונטיות מי מסר את ההקלטות לנתבעת האם פלוני או אלמוני, וחשיפת המקור אינה נדרשת לצורך עמידה בחובת תום הלב ואף לא לצורך גילוי האמת בתיק זה.

113. לסיום פרק זה, אבהיר כי ליבי עם התובע בנושא זה.

סיטואציה בה מוצג לאדם מצג מסויים, והוא מגיב על פי מצג זה, ולאחר מכן משתמשים בתגובתו לצורך אחר, כאשר מתברר כי המצג הראשוני היה מצג שווא, היא סיטואציה שאינה נעימה כלל ועיקר, וגרוע מכך.

אני מבין גם שהתובע מרגיש מרומה ממש.

עם זאת, לתחושות אלו של התובע אין נפקות משפטית בתיק זה. הנתבעת השתמשה בהקלטות שהושגו כחוק, במסגרתן התובע אומר את מה שהוא אומר, דבריו רלוונטיים וסותרים את שאמר בראיון, והסעד של התובע, ככל שקיים כזה, אינו כנגד הנתבעת.

ניתנה לתובע זכות תגובה ראויה

114. אין מחלוקת כי ניתנה לתובע כאן זכות תגובה טרם שידור הכתבה, ואין טענה של התובע בנושא זה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

הפרסום אינו חורג מתחום הסביר ביחס לפגיעה

115. הפרמטר האחרון הינו סבירות הפרסום ביחס לפגיעה. אני סבור בעניין זה כי הכתבה סבירה ומאוזנת ביחס לממצאים בעניין התובע.
116. אכן, אין מחלוקת כי התובע אינו מואר באור טוב בכתבה, אולם לא מצאתי בכתבה הגזמה או כוונה מיוחדת לפגוע בו. ההפך הוא הנכון, אני סבור כי הניסוחים בכתבה הם הגונים ומתונים ביחס לממצאים המפורטים בה.
117. כאמור, יש להצטער כי התובע לא אמר את מלוא האמת בראיון, ואכן ייתכן כי לו רק התובע היה מודה כי ידע על התרומה של מר יגלום וכי יש לו קשר עם אדר' לרמן אז "לא הייתה כתבה" כלשונו של התובע. אבל, המציאות לצערו של התובע הינה אחרת. התובע לא אמר את האמת בנושאים אלו, והכתבה משקפת זאת באופן הוגן שאינו חורג מהסביר.
118. לאור האמור לעיל, אני סבור כי אף אם הייתה נדחית טענת האמת בפרסום, הרי קמה לנתבעת הגנת תום הלב.
- למען הסר ספק אבהיר, כי האמור לעיל בעניין הגנת תום הלב הינו למעלה מן הצורך, היות ולטעמי קיימת הגנת אמת בפרסום מכוח סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.

לפני סיום

119. מצאתי לנכון לפני סיום לציין כמה מילים ביחס לתובע ולמאבק בתכנית המגדלים.
120. מהראיות שלפניי עולה כי התובע ניהל מאבק בתום לב כנגד תכנית המגדלים בכיכר אתרים. מצאתי כי התובע סבור באמת ובתמים כי תכנית המגדלים בכיכר אתרים הינה תכנית הרסנית לציבור והוא פעל ביושר, באומץ לב ובמרץ על חשבונו להאבק בתכנית זו.
- מדובר במאבק ציבורי חשוב וראוי, מבלי להביע עמדה ביחס לפתרון הרצוי, והתובע ראוי למחמאות על מאבק זה ולא לאות קלון.
121. לצערי, התובע כשל באופן נקודתי בנושאים שעלו בכתבה, והכשל שלו פגע בתובע עצמו ואף במאבק הציבורי. אולם, חשוב לציין, כי מהכתבה עצמה וכן מההקלטות, לא עולה, אף לו ברמז, כי התובע מושחת חלילה, או כי עשה רווח כלכלי אישי כתוצאה מהמאבק, אלא רק כי התובע לא עשה הפרדה ראויה בין אינטרס אישי שלו (אשר גם לו פן ציבורי) לבין אינטרס המאבק, וגם זאת באופן נקודתי, ובעיקר כשל שלא אמר זאת מפורשות בכתבה.

סיכום

122. לאור האמור והמנומק לעיל, אני דוחה את התביעה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 24190-09-18 דוד אליעזר הברפלד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

123. לעניין ההוצאות, הרי הוצאות המשפט אמורות להשתלם לצד הזוכה במשפט, כך שעל צד שטענותיו נדחו לשלם לצד שטענותיו התקבלו את הוצאות המשפט שהוצאו על ידו.
124. עוד נקבע בהלכה הפסוקה, כי נקודת המוצא לפסיקת ההוצאות לצד הזוכה הינה כיסוי ריאלי של ההוצאות שהוצאו לצורך המשפט, ר' פסק הדין המנחה בעניין ע"א 2617/00 **מחצבות כנרת (שותפות מוגבלת) נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה נצרת עילית** [פורסם במאגר נבו] (30.6.2005).
- במקרה שלפניי התביעה נדחתה במלואה וזאת לאחר שנוהל הליך משפטי מלא ורווי הוצאות.
125. עם זאת, מצאתי לנכון להביא בחשבון כי התובע לא היה מיוצג וכי התביעה שהוגשה על ידו הינה על רקע של מאבק ציבורי.
- לפיכך, אני פוסק הוצאות מתונות ביחס להליך זה, כך שהתובע יישא בשכר טרחת עו"ד הנתבעת בסך של 20,000 ₪ (כולל מע"מ).
- לעניין הוצאות המשפט [כלומר, נסיעות, צלומים וכיוצא בזה], יישא התובע בסכום המבוסס על אומדן כללי בסך של 1,500 ₪.
126. שכר הטרחה והוצאות המשפט ישולמו בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אייר תשפ"ב, 08 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

גלעד הס, שופט